

(gemachtigde: N. Díaz Abad), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje de verplichtingen die op hem rusten krachtens richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (PB L 163, blz. 32), niet is nagekomen, door niet de nodige maatregelen te nemen om met betrekking tot de drie te Mazo en te Barlovento op het eiland La Palma (Spanje) gevestigde verbrandingsovens de toepassing te verzekeren van:

— artikel 2 van deze richtlijn, voorzover de drie ovens in exploitatie zijn zonder dat daartoe een vergunning is verleend;

— artikel 6 van deze richtlijn, voorzover de bevoegde autoriteiten met betrekking tot deze ovens:

— niet de periodieke metingen van de in dat artikel genoemde parameters hebben verricht;

— niet vooraf de procedures voor monsterneming en metingen hebben goedgekeurd, en evenmin de meetpunten hebben bepaald;

— geen meetprogramma hebben vastgesteld;

— artikel 7 van deze richtlijn, voorzover de drie ovens niet zijn uitgerust met steunbranders waarmee in het bijzonder bij het opstarten en stilleggen van de installaties een minimale verbrandingstemperatuur van 850 °C wordt verzekerd,

heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, D. A. O. Edward en C. W. A. Timmermans (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 11 juli 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Het Koninkrijk Spanje is de verplichtingen die op hem rusten krachtens richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging, niet nagekomen, door niet de nodige maatregelen te nemen om met betrekking tot de drie te Mazo en te Barlovento op het eiland La Palma (Spanje) gevestigde verbrandingsovens de toepassing te verzekeren van:*

— *artikel 6 van deze richtlijn, voorzover de bevoegde autoriteiten met betrekking tot deze ovens:*

— *niet de periodieke metingen van de in dat artikel genoemde parameters hebben verricht;*

— *niet vooraf de procedures voor monsterneming en metingen hebben goedgekeurd, en evenmin de meetpunten hebben bepaald;*

— *geen meetprogramma hebben vastgesteld;*

— *artikel 7 van deze richtlijn, voorzover de drie ovens niet zijn uitgerust met steunbranders waarmee in het bijzonder bij het opstarten en stilleggen van de installaties een minimale verbrandingstemperatuur van 850 °C wordt verzekerd.*

2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*

3) *De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt in eenderde en het Koninkrijk Spanje in tweederde van de kosten verwezen.*

(¹) PB C 192 van 8.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 9 juli 2002

in zaak C-181/00 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): Flightline Ltd tegen Secretário de Estado dos Transportes e Comunicações, Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP) (¹)

(„Artikelen 3, lid 2, en 4, lid 1, sub a en d, van verordening (EEG) nr. 2408/92 — Oplegging van openbare-dienstverplichtingen voor geregelde luchtdiensten die een perifeer gebied verzorgen — Verenigbaarheid met mogelijkheid voor lidstaten tot 1 april 1997 cabotage te beperken — Uitlegging van art. 1, sub e, van beschikking 94/698/EG”)

(2002/C 233/11)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-181/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal), in het aldaar aanhangige geding tussen

Flightline Ltd en Secretário de Estado dos Transportes e Comunicações, Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, lid 2, en 4, lid 1, sub a en d, van verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes (PB L 240, blz. 8), en van artikel 1, sub e, van beschikking 94/698/EG van de Commissie van 6 juli 1994 betreffende kapitaalverhoging, kredietgaranties en bestaande belastingvrijstelling voor de luchtvaartmaatschappij TAP (PB L 279, blz. 29), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters, advocaat-generaal: S. Alber, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 9 juli 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wanneer een lidstaat de rechten en mogelijkheden benut die zijn neergelegd in artikel 4 van verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes, ziet die lidstaat daarmee niet af van de in artikel 3, lid 2, van die verordening geboden mogelijkheid om tot 1 april 1997 de mededinging in cabotagediensten op zijn grondgebied te beperken.
- 2) In het kader van een in 1995 uitgeschreven openbare aanbesteding voor de exploitatie van geregelde luchtdiensten op een route in overeenstemming met de krachtens artikel 4 van verordening nr. 2408/92 voor die route opgelegde openbare-dienstverplichtingen, kon een lidstaat van inschrijvende luchtvaartmaatschappijen die over een in een andere lidstaat afgegeven vergunning beschikten, verlangen dat zij voldeden aan de in artikel 3, lid 2, van die verordening gestelde voorwaarden, mits die aanbesteding geen gevolgen had na 1 april 1997.
- 3) Artikel 1, sub e, van beschikking 94/698/EG van de Commissie van 6 juli 1994 betreffende kapitaalverhoging, kredietgaranties en bestaande belastingvrijstelling voor de luchtvaartmaatschappij TAP, dat aan goedkeuring van de daarin bedoelde steunmaatregel de voorwaarde verbindt dat de Portugese Republiek haar verplichting nakomt om uiterlijk vanaf 1 januari 1996 artikel 4 van verordening nr. 2408/92 op de autonome regio's Madeira en de Azoren toe te passen en de openbare-dienstverplichtingen voor de betrokken routes te publiceren, belet deze lidstaat niet gebruik te maken van de in artikel 3, lid 2, van deze verordening voorziene mogelijkheid.

(1) PB C 192 van 8.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 11 juli 2002

in zaak C-210/00 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas⁽¹⁾

(„Landbouw — Restituties bij uitvoer — Onjuiste aangifte — Sanctie — Geldigheid van artikel 11, lid 1, eerste alinea, sub a, van verordening (EEG) nr. 3665/87, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 — Begrip „overmacht””)

(2002/C 233/12)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-210/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesfinanzhof (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 11, lid 1, eerste alinea, sub a, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 van de Commissie van 2 december 1994 (PB L 310, blz. 57), en over de uitlegging van het begrip „overmacht” in artikel 11, lid 1, derde alinea, eerste streepje, van deze verordening, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 11 juli 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Bij het onderzoek van de eerste vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van artikel 11, lid 1, eerste alinea, sub a, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 van de Commissie van 2 december 1994, voorzover daarin wordt voorzien in een sanctie voor de exporteur die zonder schuld een hogere uitvoerrestitutie aanvraagt dan die waarop hij aanspraak kan maken.
- 2) Artikel 11, lid 1, derde alinea, eerste streepje, van verordening nr. 3665/87, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2945/94, moet aldus worden uitgelegd dat een situatie waarin de